I Östra Vingåkers kyrka spelade Katrineholms Spelmanslag och inbjudna under högmässan på söndagen.

Spelmansstämman

– som nästan regnade bort

Förr i världen ansåg prästerskapet att felan var ett djävulens redskap och spelmannen hans förtrogne medhjälpare, som lockade folk i frestelse och synd. Men tiderna förändras och attityderna med dem. Och tur är det, annars hade vi gått miste om den upplevelsen det var att höra psalmer till spelmansmusik, vid högmässan i Östra Vingåkers kyrka på söndagen.

Katrineholms Spelmanslag och Östra Vingåkers församling inbjöd till spelmansstämma som nästan regnade bort. I stället för folkdans och musik i det fria, fick man nu packa ihop sig inomhus, och det blir inte samma sak. Dessutom krävs utrymme för både armbåge och stråke, och det blir så som så med det, när spelmän och publik ska samsas om kvadratmetrarna.

Efter en samlig vid minnesstenen över spelmannen August Widmark, som fick en ny plats vid kyrkan vid fjolårets stämma, spelade musikerna ihop sig inför gudstjänsten. Det gäller att spela in både fingrar och strängar inför ett uppträdande.

■ *Ny tradition*

Den vackra kyrkan var till över hälften fylld med åhörare, säkert mycket tack vare den ovanliga musiken.

– Ja, musiken gör nog sitt, för så här mycket folk brukar det inte vara vid gudstjänsterna. Jag tror att församlingen tycker om det, som en omväxling. Vi ser gärna att detta blir en tradition. Spelmansmusiken står för glädje, och kyrkan är rätta stället att förkunna glädje, sa fader Lars Akrelius, som ledde söndagens högmässa.

Medlemmarna av Katrineholms Spelmanslag ackompanjerade psalmerna, och spelade för de många som tog nattvarden. Sedan tågade åhörarna ut, med spelmännen i spetsen, för att avnjuta kyrkkaffet, även de till musik.

Själva spelmansstämma började vid ett-tiden, och på gick hela eftermiddagen NBV:s folkdanslag had uppvisning, och det bjöds p gruppspel och soloframtr danden. Det var andra gå Katrineholm inbjöd Sörr lands alla spelmän till stä ma, och för dem som m sade tillfället, kommer de s kerligen tillbaka nästa år.

Det blev även spelmansmusik till kyrkkaffet, och fader Lars Akrelius (till vänster med pip tyckte att det borde bli en årlig tradition.